DILECTISSIMO IN CHRISTO FILIO EANBALDO ARCHIEPISCOPO¹ DEVOTUS PER OMNIA PATER 796
ALBINUS SALUTEM.

Laus et gloria domino deo omnipotenti, qui dies meos in prosperitate bona conservavit; ut in filii mei karissimi exaltatione gauderem, et aliquem, ego ultimus aecclesiae vernaculus — eius donante gratia, qui est omnium bonorum largitor — erudirem ex filiis meis, qui dignus haberetur dispensator esse misteriorum Christi et 1. Cor. 4, 1. laborare vice mea in aecclesia, ubi ego nutritus et eruditus fueram; et praeesse thesauris sapientiae 2, in quibus me magister meus dilectus Aelberhtus archiepiscopus heredem reliquit 4.

Nunc vero mihi omni intentione precanda est divina clementia, ut mihi superstes sit in hac vita, qui mihi solatio semper fuit in sua oboedientia; non quod mortem meam optare velim, sed ut vita illius prolongetur. Non enim filii patribus, sed patres filiis hereditare debent.

Ecce, karissime fili, omnia per Deum habes, quae sperare potuit homo; etiam

et plus, quam nostra parvitass sperare auderet. Modo vero viriliterh fac et fortiter.

Opus Domini, quod habes in manibus, perfice¹ ad mercedem animae nostrae et ad salutem multarum animarum. Non cesset lingua tua in praedicando, non pes tuus in circuiendok gregem tibi commissum¹, non manus tua a laborando, ut elemosinaem fiant et sancta Dei ubique exaltetur aecclesia. Esto forma salutis omnium. In te sit cf.1.Thess.1, 7.

exemplum conversationish sanctissimae, in te sit solacium miserorum, in te confortatio dubitantium, in te discipline rigor, in te veritatis fiducia, in te totius bonitatis spes.

Non te saeculi pompa exaltet, non ciborum luxus enervet, non vestimentorum vanitas emolliatp, non adolantium linguae decipiantr, non detrahentium adversitas conturbet, non tristias frangant, non laeta elevent. Non sis harundo vento agitata, non flos aura Matth. 11, 7.

tempestatis decidens, non paries ruinosat, non domus super harenam posita; sed Matth. 7, 24.

templum esto Dei vivi super firmam petram constructum, cuius ipse sit spiritus Matth. 7, 24.

paraelytus inhabitator.

Quanti putas possunt esse tibi dies*? Finge in animo quasi quinquaginta annos. Et ecce haec finem habent; nec ad hoc pervenire putandum est*. Infirmitas corporis tui te fortem faciat in anima; et cum apostolo: 'Quando infirmior', tunc fortior'. 2. Cor. 12, 10. Castigatio corporis profectus sit anime.

Mitem te et humilem ad humiliores ostende, durum et rigidum ad superbos 7; omnia omnibus factus, ut omnes lucrarib possisc. Habeas in manibus tuis mel et 1. Cor. 9, 22. absinthium i; quicquid cui placeat, edat ex illis. Cui de pia praedicatione vesci libeat, accipiat mel; qui dura invectione indigeat, bibat ex absinthio ; ita tamen, ut liceat ei mel veniae sperare, si rosea confusio poenitentiae praecedat.

b) thesauri S. c) Helbrechtus S; Egbertus Will. a) exultatione A 2; exaltatione S. i) perfici S. e) praecanda S. g) pravitas C. h) viriter S. f) vitae S. k) circueundo quid S. m) elimosinę S. S; circumiendo C. n) solatium misversationis C pro ex. conv. 1) commissam S. P) emolliet S. q) corr. in adulantium A 2. r) decipiet S. s) tristitia S, C, Ca. 40 °) cyborum C. u) arena Ca. v) dei C. w) animum S. x) est om. S, A 1*, C, Ca. t) corr. in -sus A 1*. z) infirmor corr. in infirmior A2; infirmor C, Ca. a) meliores S, A2. y) animo C. e) cui quicquid A 1*. f) aedat A 2, S. g) praedatione S. c) posses S. d) absentium S. lucri C. i) absentio S, A 2. k) qui dura invectione mel add. C. 1) paenitentiae S. h) duram C.

¹⁾ II archiepiscopo Eboracensi post mortuum die 10. Aug. 796. Eanbaldum I statim electo, v. Simeon. Dunelmens. 796 p. 58. J. 2) libris. 3) Eboracensis 767—778. 4) m. Sept. a. 778; v. De pontificibus Euboric. eccl. vers. 1525 sq. (Poet. Carol. I, 203. 206). Ceterum verbis his: me — heredem reliquit Eanbaldo declarat Alcvinus se possessorem esse partis librorum illorum. Nam post paulo ipsum Carolum regem de arcessendis iisdem libris compellavit, v. ep. 121 infra. J. 5) hereditatem relinquere. Videtur Alcvinus intellegi velle sese aliquando libros illos (v. n. 4) Eanbaldo relicturum esse. J. 6) de eiusdem Eanbaldi infirmitate gravissima v. supra p. 88. 7) De pont. Euboric. v. 1402 (p. 200): Trux rigidis, blandusque bonis, durusque superbis, cf. Poet. Car. I, 215,